

Jeg vil gerne have, at fru Vibeke Peschardt forholder sig til dét, for det er kernen i hele problemet.

Aage Frandsen (SF):

I forhold til den diskussion, som nogle af ordførerne har haft om lovforslaget om pensionsordning, vil jeg altså gribe sagen lidt anderledes an. Jeg synes, det er relevant i dag at se på: Hvordan er pensionsmulighederne for forskellige danskere, og hvordan vil de være om 10, 20 og 30 år?

Allerede i dag er det sådan, at der er danskere, der har deres folkepension og kun deres folkepension, og derfor har de også nogle tillæg.

I fremtiden vil en række andre danskere så, på grund af at man har fået arbejdsmarkedspensionsordningerne og også på grund af ATP, have en forbedret pension ad den vej. Men samtidig er der jo andre danskere, som har deres folkepensionsgrundbeløb. De har også nogle frynsegoder. Bare fordi man bliver 67, bliver man betragtet som et socialt tilfælde i nogle sammenhænge. Så har man sin ATP, fordi man har været på arbejdsmarkedet altid. Så har man gode arbejdsmarkedspensioner, fordi det har éns organisation sikret én for mange, mange år siden, eller man har en tjenestemandspension. Derfor kommer vi frem til, at de forskelle, vi har i dag blandt de gamle, vil blive betydelig større om 20-30 år, medmindre vi gør noget særligt.

Derfor er det selvfølgelig kun godt, at en række organisationer har fået forhandlet arbejdsmarkedspensioner ind i det. Men det er ikke tilstrækkeligt, fordi der er nogle mennesker, som ufrivilligt – i længere eller kortere tid – er uden for arbejdsmarkedet. Det er i den forbindelse, vi godt vil se det her lovforslag. Uanset om disse mennesker er på arbejdsmarkedet eller de ufrivilligt er uden for arbejdsmarkedet – og det er man, når man er dagpengemodtager, bistandsklient, førtidspensionist; ikke fordi man har ønsket at være uden for arbejdsmarkedet, men fordi man er tvunget uden for arbejdsmarkedet – så betragter vi det som vigtigt, at de også sikres ordentligt i deres alderdom.

Det hjælper dette forslag lidt til. Men man må jo sige, at det er meget lidt i forhold til de forskellige, vi taler om. Derfor virker det meget voldsomt, den måde, som Venstres og De Konservatives ordførere griber dette an på, for man får indtryk af, at den danske stat nærmest er ved at gå nedenom og hjem, hvis man gennemfører dette eller lignende ting.

Det her er jo småting og efter vores opfattelse i virkeligheden for ringe for de mennesker, som om 20-30 år skal have deres alderdomspension. Det er meget lidt, de får ud af det.

Et problem i den forbindelse er efter vor opfattelse, at det er penge, som disse mennesker her ikke har råd til at opspare. Godt nok betaler staten en stor del afhængig af, hvad det er: to tredjedele eller halvdelen. Men det, der er problemet, er jo, at de mennesker her ikke har råd til det. Og hvad angår de mennesker, som frivilligt kan gøre det, tvivler jeg også meget på, at der er ret mange, der vil have råd til det. Jeg synes, det er et problem, at vi siger det til nogle mennesker, som har nogle få kroner og øre. Og det har man altså rent faktisk, hvis man er på overgangsydelse. Det er der jo stadig væk nogle der er, og de bliver ved med at være det, dem, der når det inden nytår, medmindre arbejdsministeren kommer på bedre tanker; så kan det være, det kan køre videre. Men det er altså småpenge, de tjener. Det er svært at sige til en person, der tjener godt og vel 100.000 kr.: Ved du hvad, nu kan du så spare lidt op, og så præmierer vi det fra statens side.

Derfor synes jeg, at det i virkeligheden nærmere er den diskussion, man skulle tage, i stedet for at sige, at det er disse menneskers private problem, og at de kan lave en kapitalpension, eller hvad søren de kan finde på, altså at det er den måde, de kan løse deres problemer på.

De har ikke råd til det! Vi kan ikke se, at dette lovforslag nødvendigvis hænger sammen med de følgende. Det har jeg godt nok set at regeringen siger i bemærkningerne, men vi kan ikke se, at dette lovforslag nødvendigvis har noget at gøre med, at man skal aktivere unge, eller hvad søren man finder på at man skal gøre ved det. Vi kan godt se dette her lovforslag adskilt fra de andre. Vi vil gerne se på, hvordan det, vi kalder egenbetalingen, klares. Har folk råd til ud af deres lomme, ud af deres bistandshjælp, ud af deres efterløn, ud af deres overgangsydelse at klare egenbetalingen? Er det ikke en samfundsopgave?

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg har i de korte bemærkninger næsten holdt den tale, som jeg vil holde nu, men en god gerning kan ikke gøres for tit, og jeg kan forstå, at der er ligesom nogle pædagogiske problemer med pensionssystemerne hertilands.

Men ATP-systemet er i hvert fald én af hovedhjørnestenene i det danske pensionssy-